

עין משפט
נר מצוה

[illegible]

דבינו חננאל

כל המעט אין יוצא, עיניך
לואה ורצונם למלעל. אין
עני שיש עומדים, כלומר,
יש שיש עומדים. בנותיהן.
ישען בן זיה בעברה
אין שנה, וזאת לא בדרך
מראות אחרים לזר כבודו.
הוא יוצא בעצמו שהוא
חסיד רחוק, וזה אומדן של
אין לפטור! אין העולם, שכן
הוא האומדן מרסם אם אמר
שם כן וכן עדיקים תשא
לכל המעט בעבורם, מים
שנאמר עני עשירי, מים
בכחן ותיקם עולם ואל
אין "שיתא אלהינו
עולם בעצרו, ואם אין
אין שם צדק [אחר], ואם
ידה אלונו בן משפחה
לומר עני, עשירי, לומר
שלא הוא חליו בעל המסל
שיתא כל המעט, עני
שפירושו לעולם, ואולי
יוחם כן, ולמה יוחם לפי
שנאמר לו כי לא קבל
עמיתו עולם וזה חלם,
הוא עני קבלו בעולם
הוא עני השמקם קבלו לעולם
אבא, ויש שישנו וכו' ויוחם
לא קבלו בעולם, ואולי
היתה חלם וזאת חלם הוא
העדיקים, ואמר לו אין שישנו
עני עשירי, מים, ואין
הוא הקדש שכן אריה
חלום, ויש העדיקים שכן
זה הארץ לעלות לזן
הוא עומד, ויש שהמקום
הענין לזן עניו, ואמר
אין אלהן אין מוטעא אין
אשני אלונו בן מן,
אין שיש אין אי וכו'
אין, ואקעני אין ששדקים
שכלל זר מופתין [אין]
שכן, נעצן, ואמר אר
קא, שן שורר שן עדיקים
האשתי, רמקי ימי יח
אין מסי, אין ששדק
כסב שטונה ששן אלה
ושקעני חללו חללו ששדקים
אין, אבל מן ששדקים
אין ששדקים ששתי מאריה,
אין ששדקים ששדקים
הגולה האמריה, ואין
האמריה מועתין זר אלא
[אין] ההשכלת באשדקים
אין מאריה.
הששדקים מן זשדק חליו, אין

[illegible]

הדברים וכיוצא בהן, אי אפשר ל
הושיעה נא. מי על השכינה הר
אנו מודים ולך מזבח אנו משבח
בפני המרים. תרמי. אתה ללול

לולב וערבה פרק רביעי סוכה

בתיב צסוף יחזקאל (מח)
יוד היקפה שמה עשר
רצעת אלפים וחמש מאות
ת קנים רוחב ומדת הקנה

אסרו חג בעבותים
וירמיה משום ר"ש בן
ר"ש המחזוי משום
העושה *איסור לחג
עליו הכתוב כאילו בן
קרוב שנא' אסרו חג
המוזבח אמר חזקיה א'
המוצא כולו אין
דבר גילתן שנאמר
(ת"ה) עצי שטים ע'
גדילתן דבר אחר ע'
ציפיון דבר אחר עומד
סירס ובטל סימיון ה'
שעומדים לעולם ול'
חזקיה א"ר ירמיה מו'
לפסוק את כל העול'
שנבראתי ער עתה
עמי מיום שנברא העו'
יועם בן עוויה עמו'
סוף ו'אמר חזקיה
רשב' ראיתי בני עלי'
הן אני ובני מהן אם
אם שנים הן אני ובני
והוא 'אמר רבא (תמנ'
דקמיה קודשא בריך
שמונה עשר אלף
באספקלריא המאירה
באספקלריא המאירה
המאירה מ' וזוטר כול'
לא פחות עלמא מ'
דמקבלי אפי שכינה
אשרי כל חוכי לו
שיחא הו' ל"ק *הא
בכלא ברי בשעת פמ'
ל' (א' ר' אבא פמ' פמ')

[illegible]

שבעה כחד יומא א
נה שבעה ולולב יו
דרבנן סגי ליה
ה ואחד זה שבעה
להו אמוראי קיימי כ

מורה: נקוט דרבה בר בר
ר' יוחנן קיימי כוותיה בסוכה

ונים, ותציתן להן רשות ליכנס, לשי
רשות, ואלו שהן מענין הזה מעטין
מקשין מרוביהם עלי. אלא ללמדך
זה מסיני ואינן דבריהן [הן], שאלו
מרביותיהם היו מגיין. פ"א אני והוא
ה ולך מוכת, אסור, שנמצא משתף ש
ר רבה אמר ליריחו. **מתני'** כמעשהו
יתרבו. אמר שמואל לזלל שכעה. פ"א
יחידה וימי רבתי ורבותי משמע ר"ל וימי

אסתר. אגודה של לוחם: **נעצובים.** כהדס שהוא עצום של ג' דיין קליעה: **עד קרנפ.** הרי הוא לכם כמחן דמים שנקרנו המוצח: **אגודה לחג.** אגודה לחג: **נאכילה וספיה.** שקורא לחג עונג במאכל ומשחה. ויש אומרים יום שלאחר החג: **נעצובים.** בהמות

קרני המזבח א"ר
יוחנן ר' יוחנן משוש
יוחנן המכותי כל
אבילה ושתיה מעלה
מזבח והקריב עליו
בעמיתים עד קרנות
רבימה רשב"י
אדם יוצא בהן אלא
עצי שטים עומדים
מדרם שעומדים דרך
מדים שמעמידן את
ש"מא תאמר אבד
ל עצי שטים עומדים

למי עולמים ואמר
 "יכול אני
 כולו מן הדין מיום
 אילמלי אליעזר בני
 ועד עכשיו ואילמלי
 מיום שנברא העולם
 ה' א"ר ירמיה מושם
 והן מועטין אם אלה
 אה הם אני ובני מהן
 ומי וזמרי כולי האי
 סרי אלפי ^הדרא הוה
 הוא שנאמר ^בסיב
 "ק ^הרמסחכלי
 הא רלא מסחכלי
 מחחכלי ראחפחכלי

אזינו ועליו נאמר בן יכבד אנאמל
 א) שכל הימים שהיה אביו מזרע
 והוא היה שופט עם הארץ כדכתיב
 (מלכים ב טו) ויחם לו (בנו) שופט וגו'
 לא נטל עשה יחד מלכות בחייו וכו'
 דייני שיהי דין אומנן בשם אביו:
 ועד סופו. עד שילכה העולם:
 ראוי בני עליה והן מועטין. וראה
 את לפי מעשה הפנייה שגני עליה
 כח המבקלפין שנינה מועטין
 הם: **סיב שמה עשר אלף.** סיפיה
 דקרא ^ה שמה דלע"ג דבירושלים
 שלעמדי לנא כתיב קרא דרשין ל'
 נאמל דמקום שמה שמה שוכבין
 חזי שמה עשר אלף והם הלרצנים
 הנחונים לפני ממלכת השרת שגל'

[illegible]

מזה: **בשעת פטירתו**. **אחמתיקן**
קאי: **ויפי לך**. הויפי הזה **אלו** עושין
לך **שאתה** מוכר **עלינו**: **לוי ולך**.
אלו עושין **את הכבוד הזה**: **לוי**
אלו מודים. **שהוא** לחשי: **ולך** **אלו**
משכנים. **שאתה** **לחשי** לפני **לכפר**
עלינו. **מודים** **לאו** לשון **הוד** **אלא** לשון
תודה **שאלו** **מודים** **בו** **ולא** **כופרים**:
ר' לוי **אומר** **כחמר**. **עומא** **דרי**
יוחנן **בן** **זבדוק** **לאו** **מקרא** **נפיק**
אלא **סברה** **אזלו** **סימן** **יפה** **לקיטוק**.
שנא **ישראל**: **הוא** **לו** **אלא** **לא**. **אחד**.

אחד מאי עשומא
חד יומא כי אתא
זמור רב יוסף נקוט
תיה בסוכה מיתבי
העושה
גם צידך. דלמר סוכה שצעה ולא דרך יהודה אמר שמואל דלמר
שמואל ור' יוחנן הלכה כר' יוחנן קן מלחמי ביסודו של רבתי יעקב:

הקדמה אין מסתכלין אלא תלמין ושיט, אבל בקליפות הנוטה לזרדן מרחוק מסתכלין בזה השריטין לישול שום כוונותין וחסריות המצורה, כשהיה לא פסחיו מחמתן ושיט, אבל דקדק הנהי מספקא לו כמה חיו ושיט, מה חמד זה אין לו אלא לב אחד, שרף יש, שאלו חסותו בלי כוונתו על פני כל נדביו ופועליו י. דמפסקי לילות מימינו, שאלו חסותו בלי

שמים למזבח, וחניא מל המשתחף שם שמים בדבר אחר נעקר מן העולם שנאמר בלתי לה' לב
 לבך מעשתי בשבת כו' ו' יוחנן בן ברוקה אומר חיותי של דקל היו מביאין כו'. מאי עשמו
 צריך להבין עליו כל שבעה, אבל טוכה סגי לה בחד יומא. דבה בר חנה אמר טוכה צריכה
 מרוביה דבבה בר בר חנה קמיין בחובת.

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

1. וְעִשְׂתָּ אֶת הַקִּרְיָסִים
שֶׁנֶּשְׁכָּן עֲצֵי שִׁטִּים
עֲבֹדָם: שְׁמוֹת כֹּה יִשְׁמוּ
2. כִּסְבִּי שִׁנְהָ עֶשֶׂר אֲלֶף
וְשֵׁם הָעֵיר מִיּוֹם יִשְׁתַּחֲוֶה:
וְהָקָלָם מִלֵּךְ
3. וְלֹכֵן יִהְיֶה כִּי לְהִנָּכֵם
וְלֹכֵן יִירוֹם לְרַחֲמֵכֶם כִּי
מֵאֵלֶיךָ מִשְׁפָּט יֵאָדָר כֹּל
הַחוּבִיל לָהּ: שִׁיחֲוֶה לָהּ
4. וְכֵן לֵאלֹהֵי יִרְאֵם
בְּכֹחַ לֵי לִבְדָּה
שְׁמוֹת כֹּה יִשְׁמוּ
5. וְלִקְרָאתָם לְשֵׁם בְּיָם
הַקָּשָׁשׁ וְכִי עֵץ הָדָר כֹּתֵף
מִתְרִים וְעֵנָף עַץ צֶבֶד
וְעֵרֹב נָחַל וְשִׁמְחָתָם לְפָנֶיךָ
וְהָאֲלֹהִים שְׁבַע תִּשְׁמָע:
וְיִהְיֶה כֵן

הגהות הב"ח

- (א) היום' ד"ה סכיב וכו'
תמיסר אלפי הוד דלא וכו':
(ב) בא"ד דקמי קדשא צריך
הוא הוי דבסיב:

גליון הש"ס

גמ' שמה האמר אבר
שברה. פירושין כל עייני
שם יבול אני לשבור. עין
לכות דל' גמ' פירוש:

הגהות הגר"א

[א] גב' מוריס, ליל תהרים;

מוסף רש"י

[illegible]

ו. אלא כך היו אומרים, ליה דר' יוחנן בן ברוקה שנאמר: רכה כל שבעה, ולולב ביום